

■ **Ιδιοκτήτης:**
ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΝΠΔΔ

Μ. Αλεξάνδρου 49, 546 43, Θεσσαλονίκη

www.tkm.tee.gr

Αποστέλλεται δωρεάν στα μέλη του ΤΕΕ/ΤΚΜ

■ **Εκδότης - Διευθυντής**

Τάσος Κονακλίδης, Πρόεδρος ΤΕΕ/ΤΚΜ

■ **Υπεύθυνος τυπογραφείου**

Μαρία Σπυροπούλου

■ **Συνεργάτες**

Αλεξάνδρα Γούτα, δημοσιογράφος

Αγγελίδης Άγγελος, δημοσιογράφος

Βίκυ Παπαγεωργίου, αρχιτέκτων

Έλσα Φωκά, αρχιτέκτων

Λασκαρίδου Χρύσα, χημικός μηχανικός

■ **Καλλιτεχνική επιμέλεια**

Βίκυ Παπαγεωργίου, αρχιτέκτων

Έλσα Φωκά, αρχιτέκτων

■ **Εξώφυλλο**

Δημήτρης Βλάχος

■ **e-mail Γραφείου Τύπου**

paraget@central.tee.gr

fokaels@central.tee.gr

■ **Σελιδοποίηση-Διαχωρισμοί-Μοντάζ-Εκτύπωση**

Μ. Διαμαντίδη Α.Ε.,

ΒΙ.ΠΑ. Λακκώματος, Χαλκιδική,

Τ.Κ. 63 080, Τ. 23990 20203, Φ. 23990 51623

e-mail: aa@otenet.gr, design@diamprioting.gr

■ **Διαφημίσεις**

Δόμνα Τοπουζίδου, τηλ. 2310 883170, fax: 2310 883161

e-mail: domnator@central.tee.gr

Το Τεχνολογικό δημοσίευμα ενυπόγραφες επιστολές αναγνωστών, οι οποίες εκφράζουν την άποψη του συντάκτη τους. Η σύνταξη διατηρεί το δικαίωμα να συντομεύει τα κείμενα

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Τα νέα τηλέφωνα του ΤΕΕ/ΤΚΜ έχουν κοινό πρόθεμα 2310-883 και ακολουθούν τα επόμενα τρία ψηφία κάθε τμήματος.

Διεύθυνση 174

Τμήμα Οργάνων Διοίκησης 169

Γραμματεία Προέδρου 170

Τμήμα Επιστημονικών & Αναπτυξιακών Θεμάτων 125

Επιμελητές Μ.Ε. 120, 121, 122

Κοινωνικά θέματα 124

Εκπροσωπήσεις 123

Τμήμα Επαγγελματικών Θεμάτων 149

Γραφείο Επαγγελματικών 144, 145, 146

Σεμινάρια 147

Αγορά εργασίας 148

Μητρώο, Συνδρομές, Βεβαιώσεις 140

Πραγματογνωμοσύνες, 141

Άδεια άσκησης επαγγέλματος 142

Πειθαρχικό 150

Γραφείο ΓΟΚ 152, 153

Τμήμα Οικονομικών & Διοικητικών Υπηρεσιών 118

Πρωτόκολλο 100, 103

Ταμείο 107, 140

Λογιστήριο 104, 105, 106

Νομική υπηρεσία 109

Τμήμα Βιβλιοθήκης & Πληροφόρησης 188

Βιβλιοθήκη 185, 187

Τράπεζα Πληροφοριών 186

FAΧ Τμήματος

Γραφείο Προέδρου 161

Πρωτόκολλο 110

Επιστημονικά Τμήματα 151

Γραφείο ΓΟΚ 155

Βιβλιοθήκη 184

ΙΕΚΕΜ ΤΕΕ 2310 230347

EDITORIAL

Παγκόσμια Ημέρα των ΑμΕΑ: Η Σουηδία, οι σκάλες των ελληνικών πανεπιστημίων και το δράμα μιας ...κωμωδίας

Στη Σουηδία, για την τοποθέτηση «ράμπας» αναπήρων στα διαμερίσματα, αλλά και για τη γενικότερη προσαρμογή των κατοικιών στις ανάγκες ατόμων με κινητική δυσκολία, η κυβέρνηση έχει βάλει το χέρι βαθιά στην τσέπη. Το θλιβερό -για εμάς, φυσικά, όχι για τους Σουηδούς- είναι ότι **το συγκεκριμένο μέτρο εφαρμόστηκε για πρώτη φορά το ...1959.**

Τότε, μισό αιώνα πριν, η σουηδική κυβέρνηση άρχισε να χρηματοδοτεί την κατασκευή ειδικά προσαρμοσμένων διαμερισμάτων για ανθρώπους με κινητικές αναπηρίες. **Μέχρι το τέλος της δεκαετίας, χτίστηκαν 60.000 διαμερίσματα αυτού του τύπου και, μεταξύ 1965-1975, 1 εκατομμύριο επιπλέον.** Το 1977, οι Σουηδοί προχώρησαν ένα βήμα παραπάνω: η προσβασιμότητα έγινε υποχρεωτική σε όλα τα διαμερίσματα για πρώτη φορά και αυτή δεν ήταν η μόνη πρόνοια της σουηδικής κυβέρνησης για τα άτομα με αναπηρίες (περισσότερα στοιχεία στο περιοδικό «Αναπηρία Τώρα»/site «disabled.gr»).

Και μιλάμε για διαμερίσματα. Όχι για δημόσιους χώρους. Δεν μιλάμε για τον Έλληνα φοιτητή με το αναπηρικό αμαξίδιο, που αντικρίζει τον Γολγοθά της μαρμαρινής σκάλας προς τα αμφιθέατρα, ψάχνοντας μάταια μια ράμπα. Δεν μιλάμε για τη νεαρή γυναίκα με την κινητική δυσκολία, που για να παρακολουθήσει μια κωμωδία στο θέατρο πρέπει να περάσει πρώτα το δράμα της μετακίνησής της μέχρι την αίθουσα.

Δεν μιλάμε για όλους αυτούς τους ανθρώπους με κινητικές δυσκολίες, που επιδιόταν (κατά ανάγκη βέβαια και όχι για λόγους επίδειξης της ...δυνατότητας ελιγμών τους) σε αναγκαστικά σλάλομ ανάμεσα σε **τραπεζοκαθίσματα, οδικά σήματα, διαφημιστικές ταμπέλες, περίπτερα-σούπερ μάρκετ και οχήματα κάθε είδους -όλα «παρκαρισμένα»** στα πεζοδρόμια. Δεν μιλάμε για όσους είναι αναγκασμένοι να προγραμματίζουν τις διακοπές τους όχι με βάση το πού θέλουν να πάνε πραγματικά, αλλά το πού υπάρχουν ξενοδοχεία με υποδομές πρόσβασης...

Το πρόβλημα δεν αφορά μόνο τα ΑμΕΑ. Πολλοί από εμάς, κάποια στιγμή στη ζωή μας, θα αντιμετώπισουμε -έστω προσωρινή- **κινητική δυσκολία:** είτε επειδή θα σπρώχνουμε ένα παιδικό καροτσάκι είτε επειδή θα πάθουμε κάποιο διάστρεμμα, είτε επειδή θα γεράσουμε (το πιο νομοτελεϊακό όλων). Κι έτσι πρέπει να σκεφτόμαστε: **ότι το πρόβλημα μας αφορά όλους.**

Άλλωστε, η στατιστική έρευνα που είχε γίνει στο πλαίσιο της καμπάνιας του ΤΕΕ/ΤΚΜ για το αστικό περιβάλλον, είχε δείξει ότι όλοι οι Θεσσαλονικείς ενοχλούνται από τα ίδια πράγματα που κάνουν δύσκολη τη ζωή των ΑμΕΑ: **ως πρώτη και χειρότερη όχληση είχε «ψηφιστεί» η παράνομη στάθμευση των αυτοκινήτων,** ενώ το ίδιο πρώτο βραβείο κατάληψης ζωτικού χώρου απένεμαν οι μελέτες και άλλων Ομάδων Εργασίας του Τμήματος -μεταξύ άλλων- και για την κίνηση των ΑμΕΑ. Ακολούθησαν τα τραπεζοκαθίσματα και ο κινητός εξοπλισμός των καταστημάτων.

Και δεν είναι μόνο η σωματική αναπηρία, αλλά και η νοητική. Και εδώ υπάρχει το εξής παράδοξο: **αν και τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στη χώρα μας εκτιμώνται σε περίπου 200.000, στις Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής (ΣΜΕΑ) δεν φοιτούσαν το 2005 παρά μόνο 19.000 και αυτά (σε ποσοστό άνω του 90%) σε επίπεδο πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.** Μήπως κάτι κάνουμε λάθος;

Η πολιτεία πρέπει να χρηματοδοτήσει τις απαιτούμενες δράσεις και υποδομές (πρόσβασης, εκπαίδευσης, ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης) και να τις υλοποιήσει -γρήγορα μάλιστα. Πρέπει να λάβει αυστηρά μέτρα για όσους δεν φαίνεται να έχουν αρκετή νοητική ευελιξία για να αντιληφθούν το πρόβλημα: ναι, σε αυτή την περίπτωση, τα πρόστιμα για όσους παρκάρουν πάνω σε ράμπες, ας είναι εξοντωτικά. Ναι, τα τραπεζοκαθίσματα πρέπει να «ξηλωθούν» (και για λόγους αισθητικούς).

Αλλά κι εμείς οι ίδιοι. **Να σκεφτόμαστε δύο φορές, πριν αποφασίσουμε να μη σκεφτούμε αυτούς που δεν κινούνται όπως εμείς.** Με αφορμή ίσως και την πρόσφατη Παγκόσμια Ημέρα για τα ΑμΕΑ (3/12), ας ευαισθητοποιηθούμε.

Η Σουηδία (πάλι...) εφάρμοσε ένα πρόγραμμα προσωπικής βοήθειας για τα άτομα με αναπηρίες, το οποίο προκάλεσε -για διάφορους λόγους- αρκετές διαμάχες. Τι είπαν, όμως, οι άνθρωποι που επωφεληθήκαν από αυτό;

*«Εμείς, ως άνθρωπινα όντα, είμαστε τόσο αδύναμοι ή δυνατοί όσο μας επιτρέπουν [...] Για μένα, το κρίσιμο τεστ για οποιαδήποτε μεταρρύθμιση αφορά τα ΑμΕΑ είναι το εάν εγγυάται στους χρήστες το δικαίωμα να προσπαθήσουν για μια επαγγελματική καριέρα και εάν τους διευκολύνει στο να δημιουργήσουν οικογένεια. Υπάρχουν πολλές διαφορετικές απόψεις για τα πλεονεκτήματα ή τα μειονεκτήματα της νομοθεσίας για την προσωπική βοήθεια στη Σουηδία. Ωστόσο, υπάρχει ένα πράγμα που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει: είναι ένα τεράστιο βήμα εμπρός, για όλους εμάς που χρειαζόμαστε βοήθεια για να σηκωθούμε το πρωί από το κρεβάτι μας. Προσωπικά, μου έχει δώσει μια ζωή που δεν θα την άλλαξα με κανέναν άλλον ανθρώπου, ανάπηρου ή μη...»**

* Susanne Berg, Ινστιτούτο Ανεξάρτητης Διαβίωσης (ILI)